

ligvis pjaskvaad i Toppen efter Regnen i Formiddags — alting svømmer jo i Vand derude; det er dog virkelig for galt, ikke sandt? Det kan ikke længer blive ved at gaa med Niels' Sløseri; jeg maa en Gang ved Lejlighed tale alvorligt med ham! Jeg tror, det er hans Avisskriveri, som gør ham saa forstyrret i Ho'det. Han er nok ogsaa begyndt at besøge Maren Smeds Bønnemøder, efter hvad man har sagt mig. Maren synes jo i det hele at have faaet en svær Søgning i den sidste Tid; jeg hører snart om den ene, snart om den anden, som har været derude. Men det er sikkert Væveren, der staar bag ved det Hele. Jeg véd ikke, hvad det er for en Sammensværgelse, han søger at faa lavet i Stand; men jeg er overbevist om, at det ogsaa er ham, der er Ophavsmanden til de ondskefulde Rygter om Sogneraadsformanden, som jeg talte til dig om forleden; jeg husker nu, at han allerede en Gang i Foraaret ymtede noget til mig om, at der skulde bestaa et utilladeligt Forhold mellem Sogneraadsformanden og den store Sidse. Men der maa snart sættes en alvorlig Stopper for alt det Uvæsen her i Menigheden. Vi drukner jo ellers tilsidst i Kævl! . . . Naa, jeg maa se at komme afsted.“